

Lo Somaten

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIV

Reus, Diumenge 12 de Novembre de 1899

Núm. 3.413

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari i en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, l'Oficina Mallofré, carrer Junquera, 6.
No's retornen los originals encara que no's publicuin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1.00
n provincias trimestre. 3.50
Extranjer y Ultramar 5.00
Anúncis, a preus convencionalis.

Farmacia Serra

12 ANYS

de continuades curacions y d'una acceptació general, son las millors probas pera demostrar que

XAROP SERRA

es lo millor remey pera combatre per crónica y rebelde que sia tota classe de.....

La que paga més contribució de la provincia.

AGRICULTORS ALERTA

Visiteu lo magatzem de guanos de A RIUDOMS

Massó y Ferrando

Guanos classe superior.—Id. de peix.—Cascos d'arengada pera adops de las hortallissas.

Magatzem a Riudoms y a Reus Vilá, núm. 3.

Lo primer bés

¡Pobreta! Mirala que demacada; quin color lo de sas gaitas, qu'esblaymata... talmont semblan de cera. Sos ulls ni brill tenen; miran sempre arreu d'un modo trist, ab una especie de melangia que comou.

La pobreta es cega de naixement.

Es orfe, no sap qui es son pare. Al vindre al mon, una má desconeguda la va dur a la borderia y allí ha anat creixent.

Sempre está trista, molt trista, y no es estrany per xó, la pobre está malalta, pero no del cos nó, del ánima, es una malaltia que ningú l'entent. Sent l'amor, es dir amor, una cosa estranya que no sap lo que es, puig l'amor no l'coneix, pero l'present, es un desitj foll, una necessitat d'estimar y ser estimada.

Tots los jorns a la tarde baixa al jardí tota sola; sap molt bé l'esma y no te necessitat de que ningú li acompanyi.

Una tarde hi baixá més tart que ls altres dias. Lo sol, cansat ja de prodigar sa llum potent a la terra, s'en anava a la posta, daurant ab sos darrers raigs la figura de la bordeta que anava caminant maquinalement per entre un llarch caminal plé de rosers. Semblava una visió celestial. Portava una bata llarga, fins als peus y tota blanca molt blanca. La caballera embullada queya demunt sas espatllas y front y vent de tant en tant li feya voleijar. Aixís anava caminant pel mitj d'aquell ample caminal reflectant en terra una sombra blavosa y llarga molt llarga, per efecte del sol qu'era ja molt baix.

En los rosers hi havia rosas de tots colors, de vermelles, de blanques y de grogas, tant com las galtonas de la noya, que las anava acariciant ab sas manetas mentres ellas la saludavan ab sa fragancia. Ab molt cuydado ne cullí una y ab ma despiadada l'aná esfullant poch a poch. Las fullas que queyan a terra, revolejavan mogudas pel vent, pel seu voltant y algunas d'ellas pujaven amunt, amunt fins que una arribá a besarli la cara.

Ella al sentir lo contacte d'aquella fulla, humitosa encar, esperimentá una sensació estranya y dibuixantse en sa boca un somris de goig, estrenyé febrós ls brassos creyent abraçar algo, pero... res... tot buyt... Estava sola com sempre.

Son rostres quedá mut, sens expressió y molt més trista qu'avans.

L'havian besat, era l'primer bes que rebia y no sabia qui li havia donat. ¡Ay! si ella hagués sabut qu'era aquella flor qu'esfullá...

PERE CAVALLE.

A qui 'm Heixés (1)

Benevol llegidor; ab cortesia, com es costum de gent ben educada, te dono ab alegría, sens ferne compliments, puig no m'agrada, ab cor obert y en llengua tan galana

(1) Primera composició d'un volum de Poesias Catalanas próxim a publicarse.

com es d'hermosa parla catalana, lo ¡Deu te guard y qu' Ell tingues per gait!

Soch jo de las germanas que n'esta collecció vaurás plegadas, si humils per son valer, per xó estimadas que vinch a saludarte, y ab dolsa ven parlarte, que si'ts amich, com crech, no'm faltan ganas.

Vivim en senta pau y ab alegría en lo gemat jardí de la Poesia modestas com la flor de la violeta allí nostre cor nia ab constancia fidel de l'aureneta.

Per xó amich llegidor, en Patria, Fe y Amor s'enclonhen nostres cants, qu' ab van sonora, cantém ab entusiasme que enamora com canta l'aymador ó be l'gentil pastor a sa pastora.

No cèrquis en nosaltres fantasia ni frasses retambans estudiadas, parlem ab la má el cor, y ab est per guía,

seguint per entre plans y serras embaumadas de flaires bosquetanas, hont creix lo romaní y la farigola que may una de l'altre n'esta sola per ser del bosch germanas.

Allí las aus reñlan ses tendres cansonetas, y poch a poch s'enflan per entre el vert fullam y las branquetas del róure centenari, cobert d'aura, que la arrelada soca no deix véura.

Com cinta platejada per entre ls rierals de la encontrada, suaú, tot mansament llisqueja pel torrent fresca aigua cristallina de dead' lo naixement d'antigua mina.

Per xó adivinarás nostre rudesa lligada constantment ab la franquesa en tots los nostres cants; cantem las bravas lluytas de la terra ahont ab fé y constancia l'cor s'aferra per que son catalans.

Volém per Catalunya, nostre aymada, sos Drets y sa grandesa; sa entera llibertat tant menys prenhada sa llengua per Europa respetada en tota sa puresa.

Justicia catalana lo nostre dret demana per que per un igual siga aplicada; los jutjes, magistrats, la gent de ciencia que pugan fallar tots ab conciencia y siga fidelment interpretada.

Honrats y catalans de cor molt noble de desde l'Concellé al Gobernador; y sigan respetats los drets del Poble vetllant per son honor.

Guardem, fent de sagrari, en nostre pensament, la tradició; tot tremol lo sen llavi las gestas que ns conta l'pobret avi després del Sant Roser, formant mitja rodona prop l'ascó.

Per xó lo foch de Patria així ns alenta y es nostre convicció tant arrelada; reyéntia despressiada molt mes en nostre cor ne viu potent.

Volém que nostre Ensenya Catalana oneiji victoriosa y molt ufana del Ebre, al Canigó;

y siga l'baluart de sa puresa sinónim de valor y de grandesa l'históric Montserrat, sen rich blassó.

Si entents l'hermosa parla catalana y sents per ella un xich de simplicitat, lo menys com jo voldria, benevol llegidor, girarás plana.

LLUIS MATAS Y CARRÉ.

Lo vestit blanc

LEMA: Montanyesa.

Havia arribat l'hermosa primavera, entre cants y aromas lo mon somreya, per tot s'ovirava la bellesa, l'aureneta tornava a son niu, lo rossinyol cantava dolsas harmonias entre l'espés brancatja del bosch y tota la Naturalesa apreixia engalanada ab sas mellors vestiduras.

Angeleta! Única filla com era d'un matrimoni honrat y treballador, que a costa de moltes suhades y estalvis, havian adquirit un modest capital y una casa coneguda per la «Masia de pinarts»; poden pensar si l'estimavan!

y a fé que no planyian sacrificis ni diners per donarli totos los gustos, pero, aixó sí, l'Angeleta s'ho mereixia, donchs a més d'observar una conducta exemplar, era molt obedient ab los seus pares y tractable ab los extranyas.

Havia complet ja dotze anys y li havian promés los seus pares, que aquest any pendria la primera comunió, que li ferian un vestit blanc, ab un manto y una corona, igual com van las noyas de ciutat, quan celebren aquesta solemnitat.

Si n'estava de contenta ja feya temps que ho contava a sas companyas, ab una alegría, ab una fé que encantava.

S'anava atansant a passos de gegant l'anyorot dia; las flors enavan vessant més flayres; la terra enava adornantse més y més, y en tant que la bellesa aumenava, també aumenava l'goig de l'Angeleta que, de nit, de dia y a tota hora, somniava ab la dolsa ilusió del vestit blanc.

Ab gran extranyesa de tothom, pochos dias avans de la festa, va comensar a entristirse, sas fines galtonas no conservaban la rojor d'avans, sos ulls vius y expressius tampoch conservaban sa vivesa; may se la veyia parlar ab l'ilusió d'avans, de la festa per elle tan esperada, y si algun cop era interrogada per algú ó per sos propis pares, que li preguntavan la causa de sa tristesa, tan sols contestava dient que s'anyorava, pero be ¡qu' es lo que anyorava!—li preguntava sa mare ab ven amorosa— a lo que responia ella que no ho sabia, que sols sentia una tristesa fonda y que ja no li feya cap ilusió lo pognre portar lo vestit blanc.

Arribá per fi l'esperat dia; tot lo poble estava de festa, las campanas de l'iglesia brandavan ab sons d'alegria, totas las noyas esperavan ab desitj lo pendre la comunió y las amigas de l'Angeleta parlantne d'ella, esperavan véurela sortir per admirarse de sa encantadora bellesa;—que bufona deu ser—deya l'una; deu semblar una novia—deya l'altra—y aixís enraho-

nant arribá al fi l'esperat moment.

Que hermosa y que encantadora que estava! talment semblava un angelet que, fugint del ample cel, hagués volat a la terra.

Miréula—tothom deya—es la pubilleta de la «Masia del pinart»; que hermosa y que elegante que va.

Acompanyada de sa mare caminava cap a l'iglesia; mes ella, trista y pensativa, pero ab una tristesa fonda que enternia tan sols al veure aquella cara esgroguehida y tan plena de sentiments, que fins cridava l'atenció de tots los que la miravan.

«Qué tens Angeleta!—li deyan sas amigas—que no ens vols dir res? per qué fas lo serio?»

L'iglesia del poble estava engalanada com may, las flors vessavan dolsos flayres; los pagesos que omplian lo temple pregavan ab cor humil, los escolans entonavan místichs cantichs y tota aquella atmósfera d'oracions, flayres y cantis, en brassos de la brisa del matí, pujava a la gloria.

Lo senyor rector va fer una sentida plática avans de pendre la comunió las noyas, y poch després tot l'altar major se vegé plé de donzelletas, que ab molta devoció s'anavan acostant a la sagrada taula, pera rebre de mans del sacerdot lo pá celestial.

Entre mitj d'ellas s'ovirava l'Angeleta, ab aquell sentiment, que era causa de la extrenyesa de sos pares y de sas companyas, que poch temps avans l'havian viste tan ilusionada y tan desitjosa de veure arribar lo dia que pogués lluhir son vestit blanch.

Acabada per fi la festa, tothom tornava a llurs cases, tothom ab cara riatera, comptava la solempnitat esplendorosa que s'havia celebrat, tothom menos la Angeleta, que trista y cap-baixa com flor de tardor, caminava y ni sa mare ni sas amigas ab sos enrohonaments podian distreurela, sempre trista, sempre anyorívola.

En arribant a sa casa volgué descansar una estona, donchs se trobava un xich marejada; aixis es, que apoyant lo seu cap sobre las mans que li feyan de coixí, va quedar-se dormida en l'escó, pero ab un son tan dols, que ningú hauria dit que alló fos l'agonia d'una verge, que abandonava l'mon pera fugir a sa patria primitiva.

Quan sa mare se n'adoná de que encara dormia, al cap d'una bona estona la cridá: «Angeleta... Angeleta! pero ella no contestava y allavors acostantshi, anava a cridarla novament, puan romp ab fort giscle que torba la quietut de la masia y cau desplomada a terra negada ab llágrimas; la bona dona acabava de veure a sa filla morta.

Pobre Angeleta! havia mort com una flor, que en lo temps en que llensa més flayres, lo vent la destulla.

Estirada en son llit, rodejada de ciris y de flors y ab lo mateix vestit blanch que va estrenar aquell dia, joya amortallada poch després.

Al cap d'una estona, las campanas brandaven ab sons llastimers y de boca en boca aná corrent per tot lo poble que la pubilleta de la «Masia del pinart» havia mort en tornant de pendre la primera comunió.

Al endemá una llarga comitiva de noyas acompnyava al fossar dintre una caixa blanca tota plena de flors, lo cos de l'Angeleta, que l'ànima tal volta ja reposava prop de Deu.

Per aquella hermosa primavera, ella suspirava poch avans, sens pensar que en lo temps en que viuhén y emoren los papellons y las flors, també moren los esperits purs, que en alas de las frescas brisas y creuhant las regions etéreas, volan a la patria de las llums y las harmonias, fugint de la esclavitut de la terra.

BONAVENTURA RAMENTOL.

Catalanesca

I
Qué parin las campanas el vol. Ha arribat l'hora que l'echo sols retrunyín, per planas y per valls, de cantichs de victoria, y en só de pau alsémos, germans de Catalunya, companys d'apostolat...

II
Als vents nostra senyera gloriosa é inmaculada, torném a desplegarne, cridant a tots aquells que lluytan y que pensan y dins son pit germina l'idea sacre-santa del benhaurat Progrés.

III
¡Abaix el centralisme!
¡Enrera costums xorcas que'n l'horitzó enfosqueixen

el Sol que, relluhint arrant de la mar blava s'ovira que s'aixeca poquet a poch, guiantnos pel sospirat camí.

IV

Volém la Catalunya del tot regenerada: ab llengua nostra, usos ben propis, empró nous, ab traje democrátich, lluhint la barretina en lloch d'una corona demunt son altiu front.

V

Y aixis franca y senzilla veurém la altra vegada en el concert dels pobles dels ideals més purs y continuar l'història qu'un mal rey á embrutirnos vingué d'allá la Fransa: Felip, el duch d'Anjou...

SALVADOR BORRUT Y SOLER.

Surge et ámbula.

Cada jorn aumenta més y més la estimació que tinch a ma benhaurada terra, y aquesta estimació, aquest amor tan pur, fa exclamar-me cada jorn enérgicas paraulas que la impulsin al camí de la llibertat.

Aqueixa terra tant estimada pels antichs y oprimida pels moderns, emblema del progrés de las arts y de la ciencia!

Al veurer a Catalunya despertarse tot just de son llarch ensopiment, al veurerla ayment de tot lo que signifiqui avens, al veurerla sortir del segle del renaixement y entrar en un altre que no sabém quina sort ens hi toca, al veurerla forta, sabia, digna y noble; al veurerla ideal ayment de tothom de sentiments bons, ab ovirarla enérgica y ab forsas de sobres per veure als seus tirans; com Jesús devant de Llatzer, nosaltres posrats devant d'ella, exclamém ab forsas y energia: *Aixecat, caminal!*

F. DE P. FARRERAS.

Lo del Transvaal

La última derrota sufrida a Stornberg Junction per los inglesos, ha donat per resultat lo que 'ls boers sian avuy dia duenyos absoluts de tota la regió com-

Se desprén d'aixó que 'ls inglesos han abandonat tot lo territori del Cabo, situat al sur del Estat lliure d'Orange.

Lo diari «Standart» ha publicat alguns pormenors d'aquesta derrota; las tropas de la Reyna Victoria foren desallotjadas del camp fortificat de Stornberg-Junction, declarantse en precipitada retirada envers las montanyas de Brakemberg, poguent referse a Queenstown.

Tot lo territori del Natal enclavat entre 'ls rius Búfalo y Tugela, ha sigut ja anexionat al Estat lliure d'Orange.

Los boers han destruhit a Mbulwam-Hill un tren blindat que conduhia tropas de refors.

S'anuncia per altra part que tres coscos del exercit orangista han invadit lo territori del Natal, dirigitse envers al Sur. Actualment están a meytat de camí de Stornberg, trobantse acampats entre 'l riu Orange y Burghelsford; están aguardant un refors boer pera sitiá a Stornberg.

S'ha senyalat la presencia d'un destacament boer a Great-Tends-Pont, aprop de Aliwal; altre destacament de la mateixa nació está a Governors Drift, disposat a invadir la colonia del Cabo.

Continuém careixent de noticias exactas sobre la verdadera situació de Ladysmith; unicament se sep que Mafeking continua estretament sitiá per las forsas enemigas.

Lo War Office considera que aquesta guerra deu portarse ab enérgic; ha disputat la sortida de 22 transports, que portan més de 20.000 homes de refors y sis baterias d'artilleria, que serán despaxats dels ports inglesos en menos de vuyt dias.

La solució de la guerra será favorable a Inglaterra, potencia de primer ordre y una de las més ricas.

Podrá vanagloriarse d'haver vensut dos petits pobles de mitj milió d'habitants; aquesta victoria sería una gloria més de las moltas que té registrada sa historia.

Se veu obligada a recurrir a las reserva y aixó que encara no ha arribat al període mes sangrent de la lluyta. Aquest se presentarà cuant los boers, veyent invadit son territori, tingan que acudir a la guerra d'emboscadas.

Algunas naciones d'Europa volgueren intentar una

mediació pacífica entre 'ls dos beligerants, fracassant lo progecte per l'opisició del emperador d'Alemania Guillermo II que ha demostrat particularment sas simpatias als boers pero sa calitat de net de la Reyna Victoria li impideix convertirles en oficials.

Los estudiants de las facultats de París han organiat varias reunions en favor dels boers, obrint suscripcions que han obtingut bon resultat.

En cambi Inglaterra pot estar satisfeta d'haver despertat las simpatias del emperador de Turquia, que no demostrá tant carinyo envers sos súbdits armenis, ordenant la matansa de varis centenars de mils, hassanya que li valgué lo títol de «Nerón» dels temps moderns.

CRÓNICA

Observacions Meteorológicas

del dia 11 de Novembre de 1899

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Table with meteorological data including Barometre, Grau d'humitat, Pluja en 24 horas, Aigua evap. en 24 h., Estat del cel, Observ. particular, TEMPERATURAS (Máxima, Minim., Ter. tip.), VENTS (direcci., classe, can.), and NUVOLS (Cumul., 0/4).

Sagells de la «Unió Catalanista»

Tots quants de nostres llegidors desitjin comprar Sagells de la «Unió Catalanista» y no s vulguin molestar en enviarlos a buscar directament a Barcelona, poden adquirirlos a qualsevol hora del dia en nostra Redacció, hont sempre que 'ls hi convingui 'n trobaran en venda.

Lo senyor Marqués de Barzanallana, malagueny, pero diputat per Lleyda, comarca que no coneix y llengua que no entén, pero d'ahont es representant sols per la fal-lera de ferne per un lloch ó altre com fan nostres polítics de Madrid a qui 'ls agrada també cobrar la cessantia de ministre per més que ab sos desacerts com a tals hajan contribuít a colocar a Espanya en lo vergonyós estat en que 's troba, ha dit en alta veu que Lleyda no aspira al concert económic sino que regoneix l'egoisme de Barcelona y pera demostrarho diu que si no s construeix lo ferro-carril del Noguera-Pallaresa es perque a Barcelona no li convé.

Es menester consignar que tals manifestacions, com ditas per un que no es catalá tenen la pérvida intenció de dividirnos presentant antagonismes que no existeixen pero que tractan de fomentar al mateix temps que ditas afirmacions inclouhen una mossegada viperina contra nostra estimada regió.

Com se coneix que aquell marido de la Marquesa ni menos ha vist las cubiertas de nostre llibrel Presentar a la noble Barcelona guiada de sentiments indignes quan ha demostrat a aquella part de Catalunya ses cuidados més solícits com ho demostra la construcció del Canal d'Urgell, obra famosa que ha donat la prosperitat y benestar a vastas encontradas convertint en regadius inmensos erials y donant a aquells habitants medis pera millorar sa condició que avuy sería trista a no mediar aquesta circumstancia! Quí ha excavat aquells terrers ha foradat las montanyas y ha construhit presas murallas, viaductes y sifons sino la culpa Barcelona per medi de son saber y sos diners? Obra gegantesca, de las millors es sens dupte, per no dir la primera, que s'ha construhit en lo present sigle y en nostra regió, deguda a la iniciativa y activitat dels catalans, y sobre tot dels barcelonins quals capitals exposaren a son dia, com los facilitaren també per tota los ferro-carrils de Catalunya y fins per molts dels que té Espanya, que la major part dels principals polítics de Madrid coneixen sols perque forman part de sos consells d'administració cobrant sous no despreciables.

Més com dit Marqués consorte aixó sens dupte no ho sabia, li farém present que aquest país no es lo de las malaguenyas sino del pagés treballador y del industrial diligent qual carácter difereix molt del que distingeix a sos compatricis puig com geográficamente nos trobém a ells oposats també ho estém en las aspiracions y modo de pensar evidencial inmensament en las infundadas paraulas que acaba de pronunciar.

Acabarém aconsellant als electors que varen donar sos sufragis al gran polítics, sense coneixel ni de vista, que atenen al concepte que li mereixen los catalans, al venir unas altras eleccions que no s descui-

din de votar-lo que així li donaran medi d'acabar de sembrar la sizanya en nostra regió que en lo present cas ha tractat d'escampar, més havent-nos adonat a temps la recullim pera que no fructifiqui.

En lo teatro de la societat «El Alba» se posará avuy escena lo grandíós drama fantástich-relligiós en set actes «Don Juan Tenorio», quin desempenyo corre a càrrech dels afiroionats de dita societat.

Escriu un diari de Tortosa:

«Casa de Beneficencia.—Lo «Diario del Comercio» de Tarragona d'ahir, ocupantse de la actitut en que se ha colòcat la premsa d'aquesta ciutat, a rahó del descabellat acort de la Diputació provincial, suspenent la Casa de Beneficencia de Tortosa, manifesta que Tarragona no te art ni part en aqueix acort, y que la Diputació sabrá en quins motius ho ha basat. Afegeix dit periódich, que no ambiciona la ruina de cap de las poblacions de la provincia. Certament, nosaltres tampoch desitjem la de Tarragona, pero aixó no obsta, pera que ns afirmem en los conceptes vertits en aquest diari, repetint que la resolució aludida es injusta descabellada, centralisadora y absorvent.

Quines condicions higiénicas reunex la Casa de Beneficencia de Tarragona, pera que allí sian trasladats los assilats en la d'aquesta ciutat?

Ja anirém, en successius números, exposant los fonaments de nostres acerts, y s'convenserá lo colega, de que no escriu la premsa ab apassionament, al ocuparse en aquest assumpto, sino que defensa los drets de Tortosa, en forma correcta y mesurada.»

En lo tren exprés d'ahir al matí passá per la estació dels Directes de nostra ciutat, en direcció a Barcelona, l'Excm. senyor don Manuel Durán y Bas.

En lo teatro de la societat «Círcol Artístich Catalá» aquest vespre s'hi posarán en escena las xistosas comedias «Cura de Moro», «A pel y a repel» y «Me conviene esta mujer».

S'ha constituït la Agrupació Catalanista de Sant Feliu de Guixols, quina Junta Directiva està formada pels senyors D. Joan Casas, president; D. Rafel Patrot, vis-president; D. Agustí Casas, secretari primer, y D. Lluís Martí, secretari segon. Constituïxen aquesta Agrupació, que ha demanat ja sa adhesió a la «Unió Catalanista», un bon número de las més influyents personalitats d'aquella important població.

També s'ha constituït la Agrupació Catalanista de Ripoll y sa comarca, composta d'importantes elements que han elegit per president a nostre antich company de causa D. Tomás Ragner.

Reunint lo gremi de confiters de Tarragona en la tarde d'ahir, acordaren, al igual que 'ls demás gremis, resistir passivament al pago de contribucions interí no conseguixin los fins que s'proposan.

Dihen de Vilafranca del Panadés que ahir se van tancar lotas las botigas, de conformitat ab los Gremis de Barcelona.

Un redactor del periódich de Barcelona «La Veu de Catalunya» se troba a Valencia ab objecte d'enterarse del esperit públich que regna allí respecte a la qüestió regionalista y a la actitut dels gremis.

Lo recandat ahir en la Administració de Consums d'aquesta ciutat, per diferents especies, puja a pesetas 1396.60.

Nostres apreciables lectors llegiran en la present edició, un anuoci de la ben reputada firma dels senyors Valentín & Cia., Banquers y Expendiduría general de loteria a Hamburgo, tocant a la loteria de Hamburgo y no dubtem que 'ls interessará molt, ja que s'ofereix per pochos gastos alcansar en un cas felis una fortuna ben important. Aquesta casa envia també gratis y franq. lo prospecte oficial a qui 'l demani.

Secció oficial

La Palma

La Junta de Govern d'aquesta societat suplica als senyors socis se dignin assistir aquest matí a las onze, al enterro del que fou en vida digno president del «Centro de Lectura» D. Eugeni Mata y Miarons.

Registre civil

del dia 10 de Novembre de 1899

Naixements

Claudia Gaudi Bages, de Joan y Meria.—Agra Rius Balart, de Bonaventura y Meria.

Matrimonis

Cap.

Defuncions

Cap.

Secció religiosa

Sant d'avuy.—Sant Diego.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesch

Avuy a las 8 del matí tindrà lloch la Comunió general en Ntra. Sra. del Carme y a dos quarts de cinch de la tarde la funció mensual ab Exposició de S. D. M. y professó per la Iglesia.

Sant de demá.—Sant Estanislau.

Secció comercial

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entradas del dia 10

De Ibiza en 4 dias pail. San Bernardo, de 44 ts. ab sal a J. Albalull, de Reus.

De Hull en 9 dias v. inglés Avalón, de 547 ts., en lastre.

De Génova y esc. en 12 dias v. holandés Afrikaan, de 746 ts., ab tránzit, consignat a D. Emili Borrás.

De Cette en un dia v. Correo de Cartagena, de 268 ts., ab hocoys buyt a varis senyors y 5 passatjers.

Despatzadas

Pera Rotterdam y esc. v. holandés Afrikaan, ab efectes.

Pera Hull y esc. v. inglés Avalón, ab ví y avellanana.

Pera Port-Vendres, pail. Alphonse et Marie, ab ví.

Pera Burriana, v. alemany Elsa, en lastre.

Pera Cette v. Correo de Cartagena, ab ví.

J. Marsans Rof

Representant en Reus: **JOAQUIM SOCIATS**

CARRER SANTA AGNA, 26. (Teléfono núm. 21)

Cotisació a Barcelona a las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	65'55	Aduanas	97'50
Exterior		Norts	50'
Amortisable		Fransas	47'85
Cubas 1896	73'	Oranes	12'65
Cubas 1890	61'25	Obs. 6 0/0 Fransa	89'
Filipinas		Id. 6 0/0	44 50
Exterior París	65'70	Id. 3 0/0	
		GIROS	
París	26'	Londres	31'80

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisació a Barcelona a las 4 de la tarde del dia d'ahir.

Interior	65'55	Cubas del 86	73'06
Orenses	12'70	Cubas del 90	61'31
S. Juan		Aduanas	97'50
Norts	50'05	Ob. 5 0/0 Almansa	89'50
Fransas	47'75	Id. 3 0/0 Fransa	44'62
Filipinas			
		PARIS	
Exterior	65'60	Madrid	
		GIROS	
París	26'	Londres	31'80

PASTILLAS FONT

Cloro-Boro-Sodicas a la Cocaina y al Mentol

Son lo millor remey en las laringitis catarrals en general, amigdalitis y faringo-laringitis, tant exudativas com ulcerosa y granulosa; tos faríngea, ronquera, afoña y en general en las inflamaciones de la gola, etc.

Dipòsit general. Farmacia de A. SERRA.—REUS.

De venta en totas las bonas farmaclas y principals droguerias.

VINYAS AMERICANAS

MARCIAL OMBRÁS

PROPIETARI AGRICULTOR

FIGUERAS (Girona)

150.000 peus de 5 a 10 anys que produheixen anyalment:

DEU MILIONS D' ESTACAS DOS MILIONS DE BARBATS

No compreu res sens visitar los meus criaderos

que son los més antichs e importants d'Epanya.

◆ ◆ ◆ ◆ PREUS REDUHITS ◆ ◆ ◆ ◆

Anuncels partleulars

CLASSES DE MÚSICA

TEORIA Y PRACTICA MODERNA

SOLFEIG, PIANO Y CANT

A DOMICILI Y EN SA CASA PER LO PROFESSOR

DON ESTANISLAO MATEU

Arrabal Santa Anna, 64, Entressol.

Curs especial pera senyoretas

Pera llogar

BOTIGA Y PIS ab aigua y gas y grans cups pera oli en lo carrer de Llovera número 18.

Donará rahó don Esteve Rosselló, fuster. Arrabal alt de Jesús, núm. 24.

TALONARIS

PERA LA RIFA DE NADAL

Se venen en aquesta imprempta numerats y sense numerats.

Telégramas

Madrid 11.

En lo Missatge que las Cambras de Comers dirigen a las Corts se solicita son eficás concurs pera evitar que prosperi la obra económica del govern.

Se significa la gratitut, en nom de las classes contribuyents, pel nobilíssim exemple que doná 'l Congrés en Juliol últim.

Aquella prudent tranzacció—diu lo Missatge—aquell moviment, prova en bon sentit y penetració ab nostras aspiracions, nos feu esperar que s'atendrian las demandas de la opinió.

Per desgracia no ha succehit aixís. Lo país ha sofert un nou desengany. Lo projecte del govern no ha respost a nostras exigencias y esperansas. Res positiu ni concret en las qüestions económicas, res de transformació en los serveys, cap projecte orgánich figura en lo desditzat arreglo del govern.

—Lo gobernador de Barcelona ha telegrafiat al ministre de la Gobernació donantli compte de l'arribada del senyor Durán y Bas.

Diu que no ha ocerregut novetat y que no s'ha donat cap crit subversiu.

—Washington 10.—Dihen de Manila que una columna yanqui penetrá a Dagupan, llibertant a molts presoners espanyols.

Aguinaldo ha trasladat la seva residencia a Cayotong.

Imp. de C. Ferrando.—Plassa de la Constitució.

